

PRESUDA SUDA

13. srpnja 1971.(*)

U predmetu 8/71,

Deutscher Komponistenverband e.V., koji zastupaju njegovi predsjednici profesor Werner Egk te Raimund Rosenberger, uz asistenciju Reinholda Kreilea, odvjetnika pri odvjetničkoj komori u Münchenu, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg, u odvjetničkom uredu Ernesta Arendta, 34b, rue Philippe-II,

tužitelj

protiv

Komisije Europskih zajednica, koju zastupa njezin pravni savjetnik Jochen Thiesing, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg, u uredu Émilea Reutera, pravnog savjetnika Komisije, 4, boulevard Royal,

tuženik

povodom tužbe zbog propusta na temelju članka 175. Ugovora o EEZ-u, čiji cilj je ustanoviti da je Komisija propustila obvezu saslušanja Deutscher Komponistenverbanda e.V. kao pravne osobe, koja ima pravni interes u postupku pokrenutom na temelju članaka 85. i 86. Ugovora o EEZ-u protiv društva Gesellschaft für musikalische Aufführungs – und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA),

SUD

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, A. M. Donner (izvjestitelj) i A. Trabucchi, predsjednici vijeća, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore i H. Kutscher, suci,

nezavisni odvjetnik: K. Roemer,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužitelj je 11. ožujka 1971. podnio tužbu na temelju članka 175. Ugovora, čiji cilj je utvrditi da je Komisija propustila obvezu saslušanja tužitelja kao pravne osobe koja ima pravni interes u postupku pokrenutom na temelju članaka 85. i 86. Ugovora, protiv

društva Gesellschaft für musikalische Aufführungs – und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA).

Tuženik je dopisom od 23. travnja 1971. u skladu s člankom 91. Poslovnika istaknuo prigovor nedopuštenosti tužbe na temelju članka 175.

- 2 Treći stavak članka 175. predviđa da svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenim u prethodnim stavcima istoga članka uložiti prigovor Sudu zato što joj je institucija Zajednice propustila uputiti bilo koji akt, osim preporuke ili mišljenja.

Iz konteksta, a osobito iz prvog stavka, proizlazi da se tekst „propustila uputiti bilo koji akt” odnosi na propust učinjen propuštanjem djelovanja ili zauzimanja stajališta, a ne donošenjem akta koji je različit od akta koji su zainteresirane osobe željele ili smatrale nužnim.

- 3 Tužitelj je teleksom od 13. studenoga 1970. zahtijevao da ga se sasluša na temelju članka 19. stavka 2. Uredbe br. 17, u vezi s člankom 5. Uredbe br. 99/63, u različitim postupcima koji su se vodili protiv GEMA-e.

Dopisom od 17. studenoga 1970. dobio je odgovor da mu je Komisija, ne dovodeći u pitanje pokazuje li dovoljan interes u smislu navedenih odredbi, dala mogućnost da u roku od mjesec dana dostavi svoja pisana očitovanja, pri čemu je taj rok bio dva puta produljen.

Komisija je stoga postupila u skladu s člankom 5. Uredbe br. 99/63 o saslušanjima iz članka 19. Uredbe br. 17.

Iz navedenog proizlazi da Komisija nije propustila djelovati na zahtjev tužitelja.

Stoga uvjeti iz članka 175. u ovom predmetu nisu ispunjeni.

- 4 Tužbu stoga treba odbiti kao nedopuštenu.

Troškovi

- 5 U skladu s člankom 69. stavkom 2. Poslovnika stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.

Tužba je proglašena nedopuštenu te se tužitelju stoga nalaže plaćanje troškova postupka.

Slijedom navedenog,

uzimajući u obzir postupovne akte,

saslušavši izvještaj suca izvjestitelja,

saslušavši usmena očitovanja stranaka,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 175.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 17 od 6. veljače 1962., a posebno njezin članak 19.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 99/63 od 25. srpnja 1963., a posebno njezin članak 5.,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica, a posebno njegov članak 91.,

SUD,

odbivši sve druge šire ili protivne zahtjeve, proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija kao nedopuštena.**
- 2. Tužitelju se nalaže snošenje troškova postupka.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgju 13. srpnja 1971.

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački